

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

Április 27-én este elérkezett a pillanat, amire a pécsi Omega-rajongók nagyon vártak.

**Kedvenceik
visszatértek**

**a
baranyai
megyeszékhelyre**

**,
hogy
megmutassák**

**,
az
Omega
élőbb
, mint
valaha**

**. A
monstre
két**

**és
fél
órás
koncert
során
szimfonikus
zenészek**

**és
vendégművészek
kísérték**

**a
csapatot**

**. A
koncert**

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

végén
kitüntetések
is
átvettek
a
tagok
.
GALÉRIÁVAL
! (
Fotók
:
Horváth
Csaba
)

A Sportcsarnok körüli utcákban már egy órával a koncert előtt nem lehetett parkolóhelyet találni.
. A
kapunyitás
után
a
lépcsőket
és
a
folyosókat
előzőnlötték
az
Omega fan club
tagjai
és
nagy
papírlapokat
osztogattak
,
amiknek
a

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

koncert
végén
volt
jelentősége
. A
lelátók
háromnegyedig
teltek
meg, a
küzdőtéren
is
szép
számmal
gyülekezett
a
nép
.
Durva
becslés
szerint
két-háromezer
rajongó
gyűlt
össze
kedvencei
ötvenedik
,
és
a
közlemények
szerint
utolsó
pécsi
koncertjére
. A
mutatványt
Benkő
László
rövid
felvezetője
indította
.
Miután
köszöntötte
a
közönséget

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

,
visszaemlékezett

,
hogy
szinte
a
kezdetektől

,
tehát
az
1960-as
évek
elejétől
Pécsre
járnak
és
nagyon
szeretik
a
várost

,
nem
csak
hangulata

,
hanem
szigorú
közönsége
miatt
is.
Meghallgathattunk
egy
ominózus
anekdotát
egy
bizonyos
helyi
sztriptíztáncosnőről

,
még
Aczél
elvtárs
idejéből

,
majd
ugrottunk

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

nagyot
az
időben
és
Benkő
felidézte
az
1994-es
Konzum-tetőn
tartott
bulit
(
amire
ő
Domusként
emlékezett
, de a
közönség
egyből
kijavította
)
aminek
ötletét
és
kivitelezését
megköszönte
Belénessy
Csabának
,
az
MTI
jelenlegi
főnökének
. Ő
hívta
fel
a
tagokat
ugyanis
egy
nappal
a
Népstadion-beli
koncertjük
után
,

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

hogy
ugyanezt
Pécsett
is meg
lehetne
csinálni

.

Vevő
is volt a
helyi
közönség
rendesen

,

maga
a
koncert
pedig
különlegességgént

él
az
emberek
és
a
zenekar
tagjainak
emlékezetében

is.
Pécsi
emlék
tehát
volt
bőven

, a
pontot
az
i-re
az
április
27-ei
koncert
tette
fel

.

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

A színpad bal felét elsőként a Danubia zenekar foglalta el, jobbról pedig érkezett **Gömöry Zolt**

és

Debreczeni Ciki.

Háromnegyed órán keresztül Omega slágereket hallgathattunk szimfonikus feldolgozásban, a vokált pedig a közönség adta hozzá. A Fekete pillangónál szinte felrobbant a küzdőtér. Kemény volt, mint a kő! A középső blokk kezdetén megjelent Szekeres Tamás gitáros, egy fiatal hölgy,

Katy Zee

alias Szöllőssy Kata, aki a Symphony album óta dolgozik együtt az Omegával basszusgitárosként majd – szinte szó szerint – berobbant a színpadra

Kóbor János

az évtizedek óta megszokott energiával és mozdulatokkal, és belekezdtek a Rapszódia fejezetbe. Jöttek a nagy slágerek: Babylon, Éjféli koncert, Napot hoztam, csillagot. Kóbor ekkor egy másik fiatal zenészt hívott fel maga mellé,

JC Connington

énekest Nagy Britanniából, aki a Hallgatag szív és a Break the Chain angol változatát adta elő (Child in Your Arms és Break the Chain címmel). A Mozgó világ és a Metamorfózis II után megint nem lehetett megszólalni.

„Befejezésül”, az utolsó egy órára újra az 1971 óta változatlan felállással zenélő Omega tagjai uralták a színpadot. **Molnár György** (Elefánt) a védjegyévé vált ezüst cilinderben és hosszú kabátban szaggatta a húrokat,

Mihály Tamás pedig szólóalbumáról is előadott egy dalt, a Jégmadár címűt. De a lényeg: a klasszikus Omega. A Léna sorai alatt nem csak a szél süvített, hanem a közönség is zúgott, majd tovább emelték a fiúk a fordulatszámot: Életfogytig rock 'n roll, Addig élj, Tízezer lépés, Őrültek órája és természetesen a Petróleumlámpa. Amikor a hangulat a tetőfokára hágott, a zene elhallgatott, a fények kigyulladtak a színpadon és megjelent

Trunkos András

, az Omega producere, ezúttal a közönséget képviselve és átadta a tagoknak „A Közönség Szeretete” díjakat, majd elénekelt a Boldog születésnapot Meckyé tiszteletére. Ekkor a színpad kijelzőjén egy piros körbe írt 50-es szám jelent meg, az arénában pedig varázsütésre több ezer 50-es tábla jelent meg, amitől persze a zenekar minden tagja elértékennyült. Jó volt részese lenni ennek az Omega pillanatnak! Még ezt is lehetett fokozni: Trunkos felhívta a színpadra azt az embert, aki mindig jelen van az Omega koncerteken, dalaiknak minden sorában, de látni soha nem lehet.

Sülyi Péterről

van szó. És ha már feljött, egy szívhezszóló szöveget is előadott, ami összefoglalta az Omega ars poeticáját. A dalokban mindig két lélek van: én és te. Mindig. Együtt.

Ezt a tényleg ünnepi pillanatot még fokozták a fiúk a Gyöngyhajú lánnyal és – most már tényleg befejezőként – a Régi csibészek soraival. Igen, azok. Régi csibészek. De reméljük, hogy még halljuk őket. Úgy mentek le a színpadról, minden mozdulatuk azt sugallta, hogy még

Sokszor tízezer lépés – Omega 50 Pécsett

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

mindig nincs vége. Meglátjuk. Az Időrabló őket nem tudta elragadni. Jó, lenne, ha még jönne párszor tízezer lépés.

Sokszor tízezer lépés – Omega 50 Pécsett

Írta:

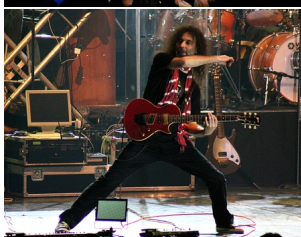
2012. április 28. szombat, 10:55

Sokszor tízezer lépés – Omega 50 Pécsett

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

Sokszor tízezer lépés – Omega 50 Pécsett

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

Sokszor tízezer lépés – Omega 50 Pécsett

Írta:

2012. április 28. szombat, 10:55

További képek [ezen az oldalon](#) .